

Arta, Capdepera, Son Servera. 4 i 12-1921

San Florent a Manacor 12 - 1921

1

Excursió d'Arta a Anbarca
En Llorens Garcias i Yo, a peu
7-Abril 1921

A la sortida d'el poble
canui de S' Alqueria vella, se
ven anar el Puig de San Salvador,
juranic ultre minolitizat, a
la dreta un valleieu de fons
probablement neocenia, el cual
forma sa ladera de la colina
d'el Moli de Moray, coronada
probablement de juranic.
a xo teia una una finestra
tectonica.

A la curva d'el camí a tra-
vesa la nappe juranica i a
l'altre curva se venen a
sa paret una especie de
camioles, cuya procedencia
~~se~~ se ven a la dreta del
camí dont heia calices dolo-
mitiques triangulars i ~~dolomites~~

carrioles en pedra vermella.
a xo Buca E.N.E.

Uns 100 m mes enant
ja mostra una finestra tectònica
Neocomiana rodejada de la
calica dolomítica típica d'es
très, la qual a n'el pont
del torrent Buca claramen-
tent 25° N.N.E.

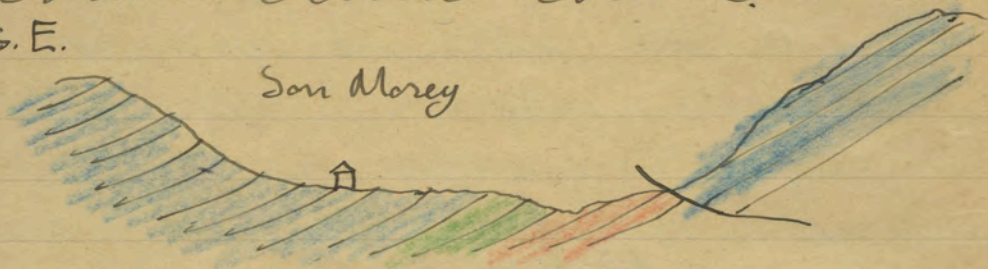
El carrí segueix en so-
lució a la dreta que va
prenent caràcter de juràsic
i a l'esquerra el Neocomià
a la Bedoya el carrí entre d'uns
aquest però a n'el fons
d'ell se veuen aïllats de car-
rioles ben típiques, tipus Serra
Nord. A E. d'a xo se veu neo-
comià en marges blavengres

Devora les cases de la
Bedoya se veu Trías (carrioles)
i el torrent del W. de les cases
mostra el neocomià que sosten

una Transgressió eocena, que
debuta per una pedregal que
té cantos triànics.

Seguint el torrent amunt
cap a Sa Serra, s'atravessa el
neocennia i després s'entre dins
el triànic que buca N, se segueix
aquest sempre 'en lo mateix
llocament, trobant-se el camí
d' 'Arta' a 'S'alqueria', se va
per dins el triès i arribant
a 'Son Cnba's el triès buca
'N.W. Tot aquest clap triànic
es mitonitrat com la serra
nord, pero no ultra mito-
nitrat; acabant Sa Serra
se veu una petetissima fins-
tre neocenniana, després d'un
poc de triànic, entrant dins,
Son Moray, se veu neocennia
buçant N i laminat; aquest
segueix pasat ses cases
de Son Moray i anes entrant

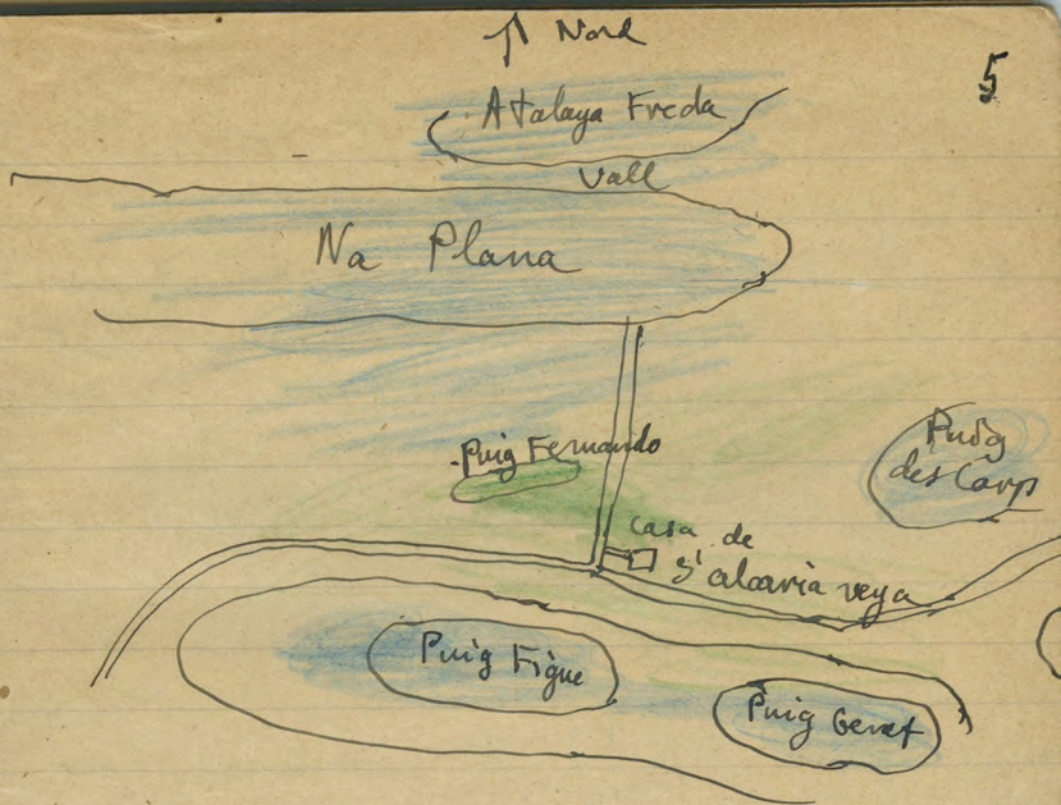
se veu jurassic milonitzat
que devall te neocennia i
aquest a sa vegada s'asenta
demunt calica eocena. W N. W.
E. S. E.

A n'es vall de l'Alcuvia
veya, la neocennia ja es fons i
sa base de sa gualta N. des
Puig d'est ~~Puig~~^{Corp} cota 415; sa
cota 344 es jurassica i també demunt
neocennia.

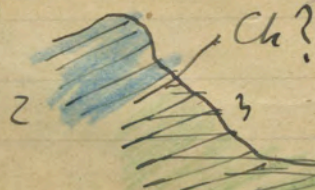
~~es Puig den Pansa~~

A uns 15 m al W de les
cases de S'Alcuvia vega heia una
calica tipica cretacea, un poc
marçosa i de tipus semblant a
sa des vall de sa Carbonera i
S'Anellera, i contu natiquet

i equinits que en Kilian considera
representants d'el ~~Jurassic~~ Cretaci
superior.

S.E. Puig Beret

S'Alcària vella

Puig Fernando

Na Plana

N. V.

1. - Triàsic

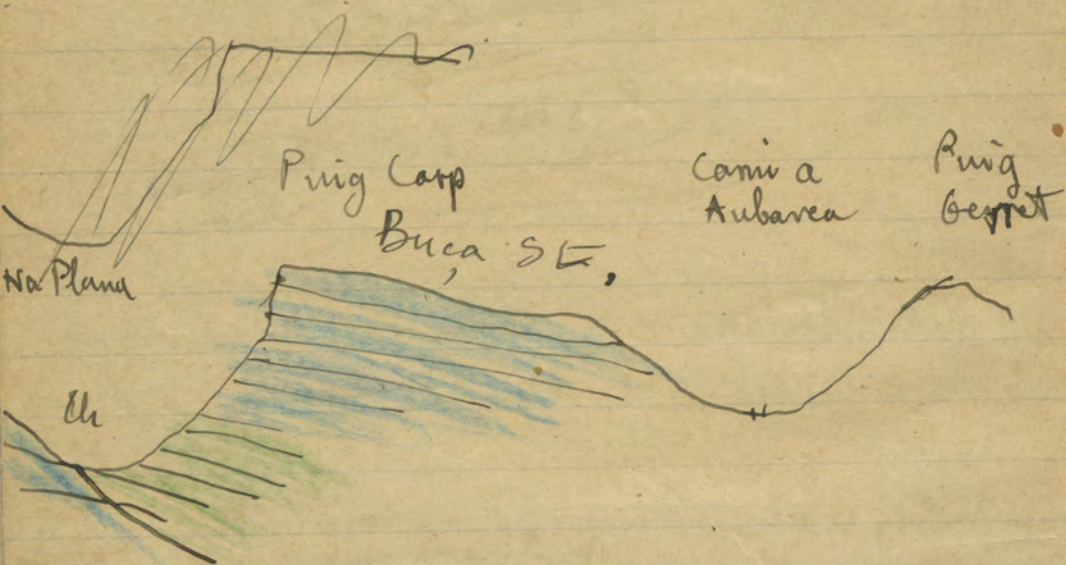
2. - Juràsic

3. - Neocoma amb ammonites

4. - Cretaci superior bucant a l'es Puig
Fernando 10° S. S.E.

6

El cretaci aquest es analògic
d'aspecte com en dit abans en
de Sa Carbonera i s'Ametlerà,
està invertit ben clarament
com se veu p'el corte que
donam.

Pujant a n'el Puig
Figué la veu sa successió de
Neocomia típica amb Duvalia dilatata
i Ammites, demunt una calica m
poc margosa i axo coronat per

Puig Figue
S.S.E.

3

WW

Puig
Fernando

jurassic mioritizat moderatament,

1.- Jurasic

2.- Neocamian

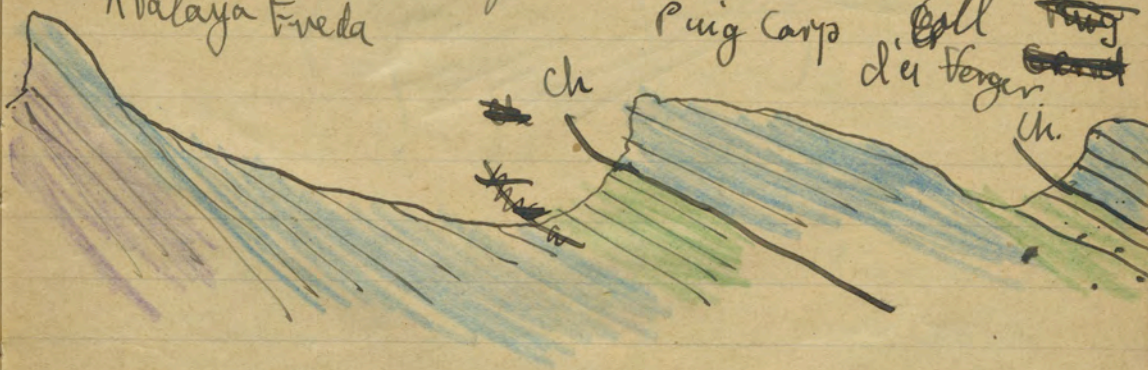
3.- Barrenian

4.- Cretacic superior.

Avalaya Fvada

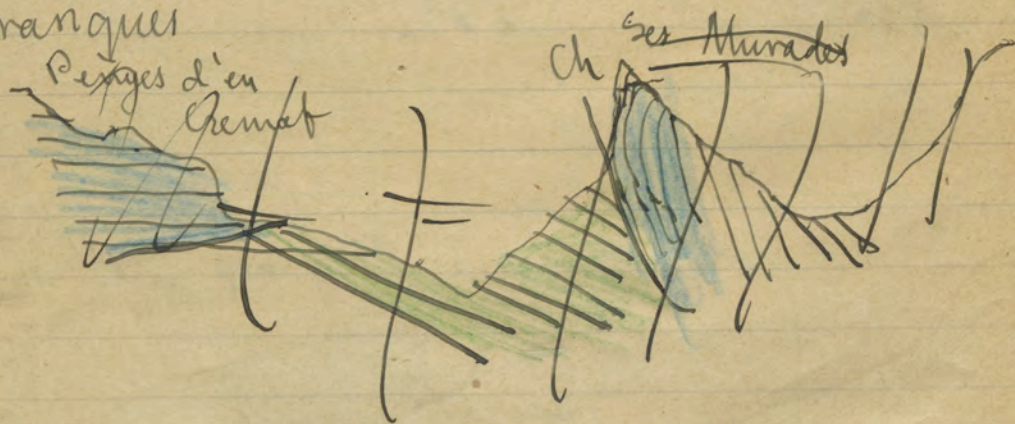
Puig Carp

Puig
Genet
d'el
Vergar

8
 Prenguent p'el camí des Verger
 se ven es moranria sent es
 fons d'el vall. i saportant
 la serie de Puichos juranics
 de la dreta, es una escama
 ben typica que s'inclina vers
 el S.E., coincidint en to bucament
 de ses capes.

Parat i Alcavà, se ven
 a la dreta d'el camí, «ses
 murades» masa vertical de rocas
 juraniques

Seguint cap avall ja a punt
 de deixar es vall d'el Verger
 se ven una nape secundant
 que no figura a n'el cartó
 gràficament

N.W.

Serve de
Cova
So S E 4

Penyes
d'encrenat
N.W.

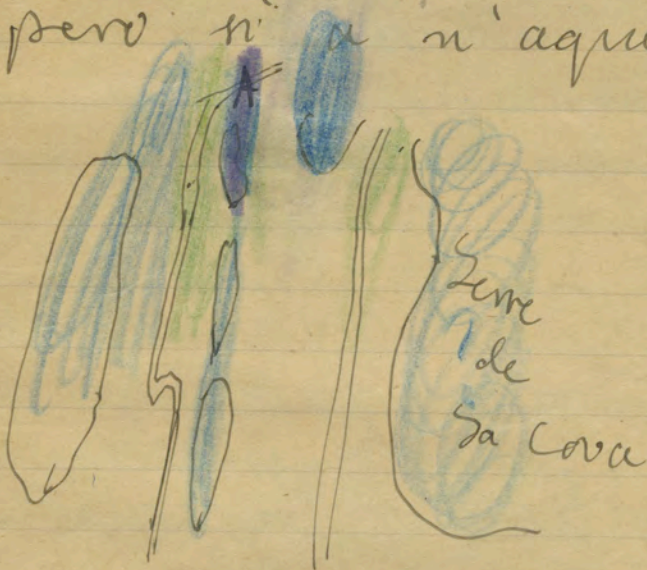
- Set
clivrades

(Cami
des Vengens
a Aubas)

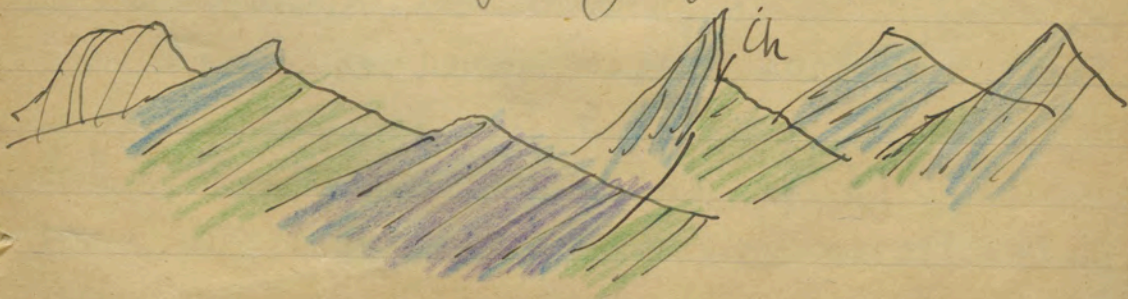
Cami
d'Asta a
Aubas ca
en

pero n' a n'aquest mapa.

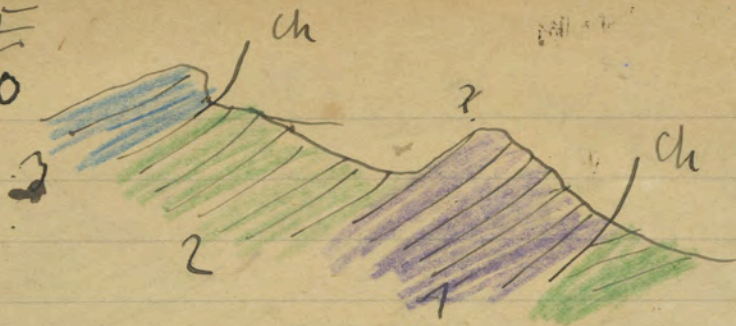

Desde el punt A, s'ha pre
una doble fotografia panoràmica

SE
10

NW

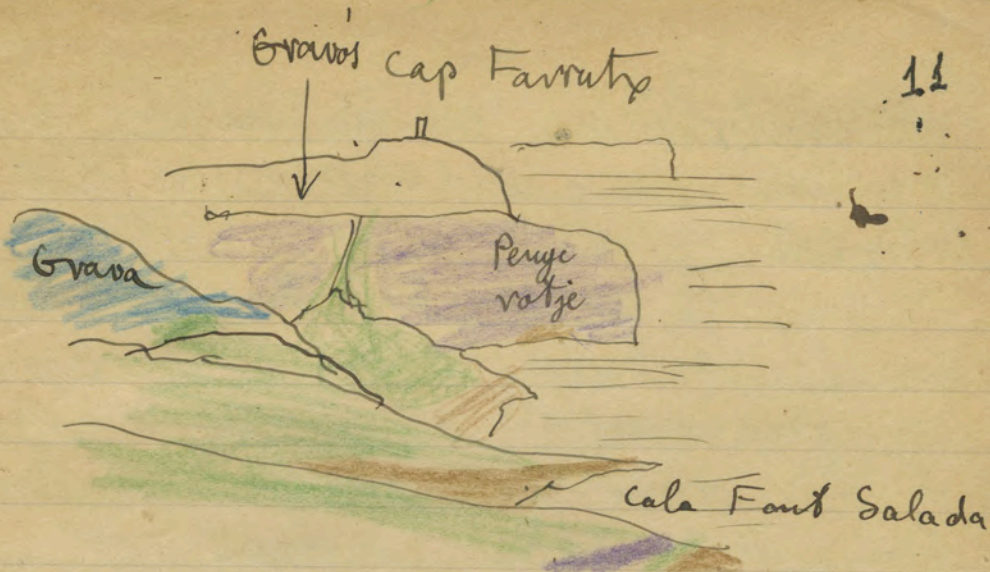
1. Triassic (dolomies mulo uti-
sades regularment)
2. Neocania laminat
3. Jurassic

Les cases de Tobarca estan
davant Triassic que buca
30° N.N.E i sembla prolongacio
d'es de la serra de Sa cova in-
terromput per neocania.

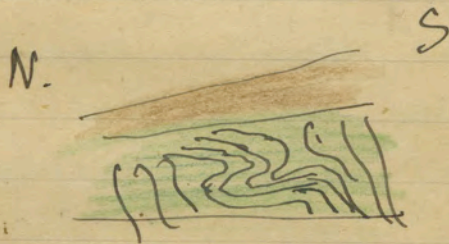
Forma l'esquena d'una
calina neocaniana.

A lo llarg del torrent de
Cala Matzoc heia marcs cuaternari
que buca E.S.E.

A la Cala de Sa font Salada
se torna veure el neocania i

que presenta un doble plec ben
característic i s'aporta es marès
cuaternari.

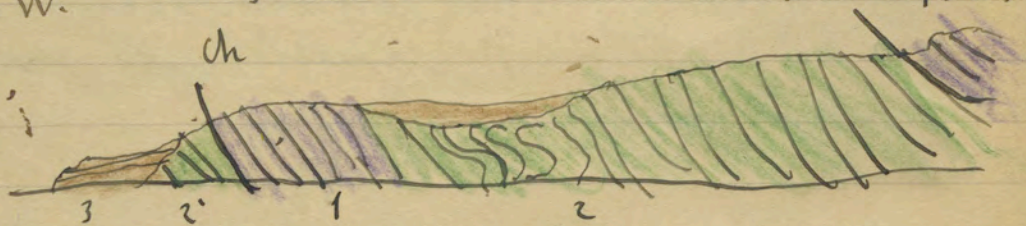
La penye rotje / Punta d'es Trigu
d'es moro / es Trànica i s'aren-
let d'el Verger es cretaci recu-
bert parcialment de cuaterna-
ri.

Es vall entre es cap de

12.

Farats i sa penya rojge es
graves; pero es cap mateix es
Triassic.

A sa cala de sa font
Salade comensa una fase
Triasica molt estreta a lo
llarg de sa costa cap a
Cala Mandoc, buca 50° S.S.
N.W. 1 1 SE.

Aquest Triassic sorte neocoma;
esta molt milonititzat, fins es
una grava. Es neocoma sorte
un jurassic no milonititzat.

A sa cala de sa font
salada mateixa sunt gran
cantidad d'aiga dolça creant na
plogut, pero s'estroca aviat
esta d'altres el neocoma veu
(2') = calica grise compacte amb vetes blanques, rithidion

bert per es mares, i l'aigo no es
 salada, calcul uns 260 l. per
 segon, axo es a n'es 4 dies juts
 de no ploure. Es evident
 que deu recibir aigo de moltes
 nappes corregudes. S'aigo es geu-
 gement saladena per filtra-
 cions de la mar, dat qu'esta
 tan a n'es nivell.

Es neocomia de sa cala
 Font Salada, buça 30° S.S.E. i a
 cert llocs esta laminat.

Anant p'es caminell
 vorera vorera de mar cap a
 sa cala Matzot, se veu
 es tries recubert per mares,
 i sostenguent es neocomia, mes
 enant es mares tapa es tries
 i mes encare reapareix aquest
 con una carniola milonitizada
 d'un verme rabios que mes
 enant es rosat i descansa
 sobre dolomia grise, es no-

44

mares de tot aso buca S. E.
~~da~~ ~~grava~~ ^{Ca} ~~trianica~~ verneia
 buca 30° S.

N. 1

Torre de Sa Falcavera S

Es Farayo
 de
 Aubarca

- 1 Dolomia Gise
- 2 Carniols verneys
- 3 Neocomia

e Ch currió d' Aubarca a Arda per
 sa cova, cala mitjana i el Raco.
 No tot sol, a Pen
 8 - Abril 1921

Triassic aubarca buca W. N. W.
 davant cap a Sa cova. Entre aquest
 cap i el Triassic de sa Serra de Sa
 cova veia neocomia que forma

una muntanya (Puig de Sa Viriyasa)
 que ~~de~~ surtjana la seva pre-
 senta triàsic i a salt de tot
 es jurànic compacte. Sa casa
 de sa cova està demunt una
 plataforma triàsica, molo-
 ntitada moderadament.

Anant p'el camí de
 sa cova a sa Duaya de baix se
 ven que uns calices neocomians
 analògus a ses 2' de sa cala
 de Font Salada formen sa ladera
 de sa muntanya i s'inclinen
 cap a S.S.W. i un poc més en avant
 a n'el S.

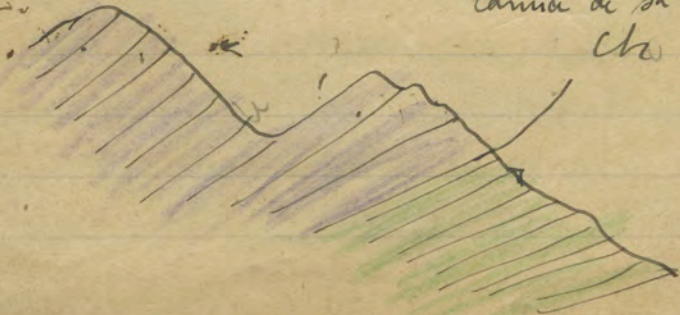
Després el camí torna
 intrar dins el triàsic que
 forma sa muntanya de

SE. Puig de Sa Filere

camí de sa cova

N. W.

Ch. Sa Duaya de baix

- 16

del Puig de Sa Felere Bucant
S.E.

nomes matlorquins de terrenos

Blanquer. - Terres margases neocennanes

Llivança. - calices en fuis, neocennanes

Gravos. - Triassic o jurassic mes o menos
milonititzat

Ferrisa. - ~~Pedra~~ sílica del Jurassic superior.

Cal-roig. - Terre vermella miocena o aluvial

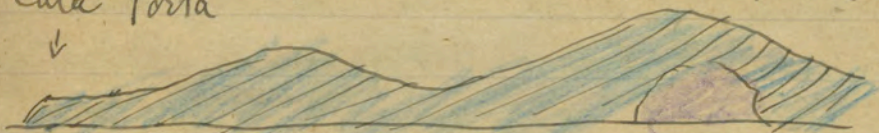
Pedra Viva. - Pedra jurassica oscura i compacta

Noms donats per En Juan Villalonge
(a) Coloma, garrigues de Rubarca

La Duaya de baix està demunt
jurassic que monta demunt neoco-
nia. El camí cap a cala Nitja
va ~~ser~~ per dins jurassic
que buca casi vertical ~~cap a N.E.~~ ^{E.N.E.}
mentres a ~~la~~ Duaya de baix buca
tot N.E. El jurassic d'el camí
passa tranquil·lament a neocennia.
Sa Serreta de San Miquel
colos 120 i 114 el jurassic amb

siles perfectament estratificat
 i bucant cap al S.E., tanca
 un tros de Triàsic que fa
 axis
 Cala Torta

Serreta de San Merquida

D'aquí se dedueix una
 transgressió sobre el triàsic plegat.
 Del calcs Mitjana i Torta
 son Neocamions, units per un
 poc de Mares.

El camí cap a San Merquida
 va per juràsic que buca, ja al
 S.E., ja excepcionalment al E o al
 S com accidents purament secundaris.

És evident que es puja de
 tota la serreta de San Merquida
 i sere de San Gastre tinen es
 bucant dominant S.E.

Anant cap a la cala de

San Mesquida se veu continuar
 el procornia i se veu a la
 dreta grans dunes, recubertes
 i fixades per pinar.

La Cala de San Mesquida
 està coberta dins neocornia. piza-
 rros amb vetes blanques, tipo de
 la cala Font saladada i té una
 arena finíssima, sense pedra
 alguna i dunes ses mes altes
 de Mallorca, en conjunt es
 probablement la millor platja
 que conec.

El Puig Laumell es casi
 en tota seguretat triant que
 buca SE, lo mateix es puig
 de s'Àguila, segons sa direcció
 de la direcció des tayats i ses
 capes que se veuen, axo se-
 gurament molta ~~cosa~~ munt
 el neocornia axis com indica
 el corte següent:

N.W.

SE 19

Serra de
San MesquidaPlatje i dunes
de
San Mesquida

Puig Tammell

A sa part N.W. de sa platje
el rescònia buca exactament
35° SE, bucanent que conserva
a n'el substrate d'el Puig
Tammell. Hei hem trobat un Harmiter.

Es marcs presenta unas
capes que bucan s i demunt
altres horitzontals.

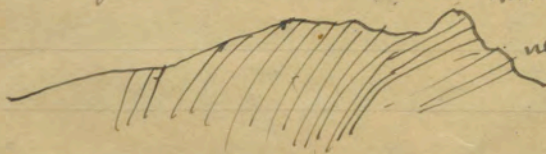
Es juranic d'el Puig d'el
porrasa (lota 259) s'inclina 50°
S.E. apreciand-se molt be ses
capes que fan axo

N.W.

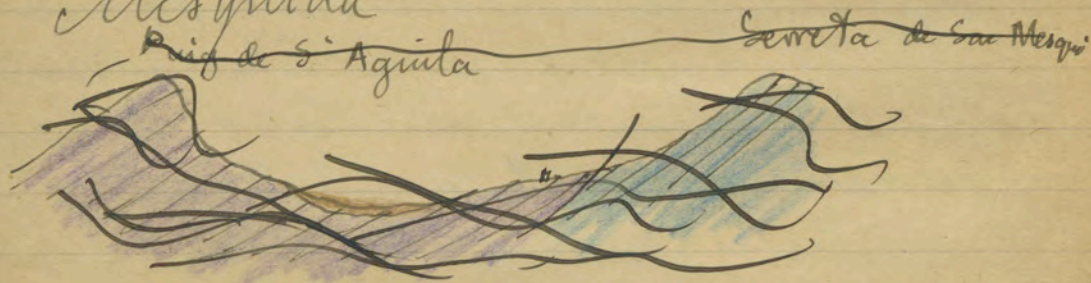
S.

Juranic

rescònia?

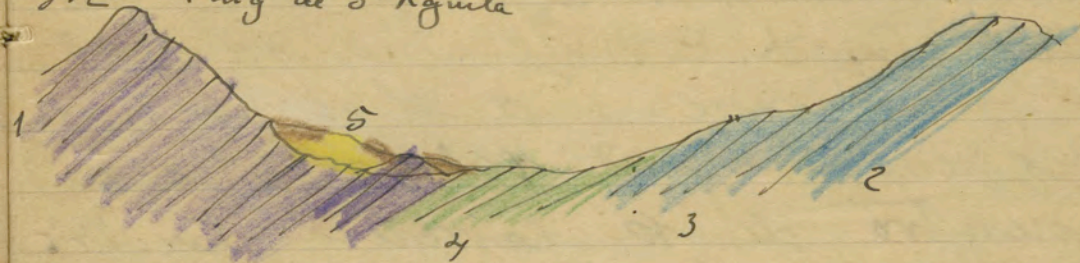
Just passat Son Mesquida nou
 s'atravessa un jac de fivassic
 de la base de Sa Serreta, i
 entre es Nou i Son Mesquida
 veu, la passa ~~per~~ just passat es
 barreres per una dolomia gris
 i ~~pot~~ gènec que típicament trassica
 i que buca 50° S.E. Pensam
 si axo pot esser la base des
 Puig de s'Aguila montant directa-
 ment sobre la Serreta de Son
 Mesquida

Aquestes capes tenen nodals
 de sílex molt negre lo que
 fa pensar si pot ésser una
 dolomia juvana ucasa absoluta-
 ment nova, tant amb incas
 com en sialtre.

Es fet de que sorte un
Neocomia, demostra que
realment es juràssica i ental
cas el corte anterior deu esser
axis.

S.E. Puig de S' Aguilà
(cani de
Nola a San Mesquida nou)
Serra
NW

1. - Triassic
2. - Juràssic (calica compacte)
3. - id (calica dolomítica amb sílex)
4. - Neocomia?
5. - ~~Arènia~~ actual.

(aquest corte s'ha de rectificar
o comprobar a sa proxima excursió)

Es juràssic de pasat san Mes-
quida veu, buca 50° S.S.E i
ja té aspecte de calica compacte.
~~Parapareix~~ es neocomia que a San

Tamasa buca 50° S.E.

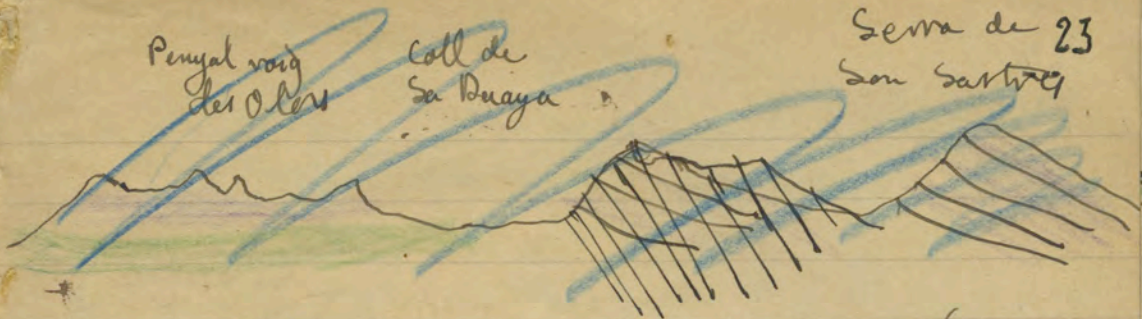
Anant cap a Son Castres
se penetra dins es jurassic de
sa base de Sa Serra d'aquest
nom i sobre ell estan ses cases
de Can Gargón. Es bucament es
sempre S.E. Ya ho ta punt
d'es juranic i a dins Son Castres
segueix bucant 40° S.E a l'en-
cuentro de la carretera Km. 74'6
A n'es Km 74'0 aparix es
triassic bucant igual, i a
n'es 72'6 una estrechissima
zona neocomiana dtraversa
la carretera que segueix
per triassic que forma es
Pujols aont buca a S.E i
en poc mes enviant a 45° S.E.

Excursio d' Arta a Capdepera, pèira
es Recó, Son Mesquida vei, Cala molto i Jaro)
Eni Llorens Garcia i Jo, a peu
9 - Abril 1921

Penyal roig
des Oles

coll de
Sa Duaya

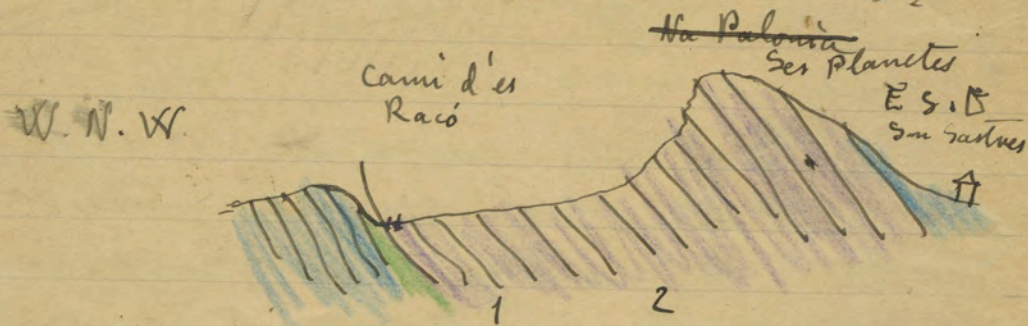
Serra de 23
San Bartomeu

Através per camí de d'ei Recó
de veu que se puig de San Sal-
vador es jivanc apoya demunt
el Triassic que el camí a través
fins que uns 200 m parat el torrent
(el molinots) apareix el neocam-
bri jivanc, que apareix tot seguit
bucant SE.

El camí va per la sepa-
ració de jivanc i ~~transgressió~~
neocambriana, fins que just
parat el segon torrent apareix
el neocambrià laminat i 20 m
enlloc envant carniols Triassics
amb algunes pedres de can-
xita? D'aquí s'ha tret ciment
és evident que la línia de
separació de trias i seria jivanc
neocambriana va orientada de

N. E a S. W, es dir normal a
la direcció de les escates.

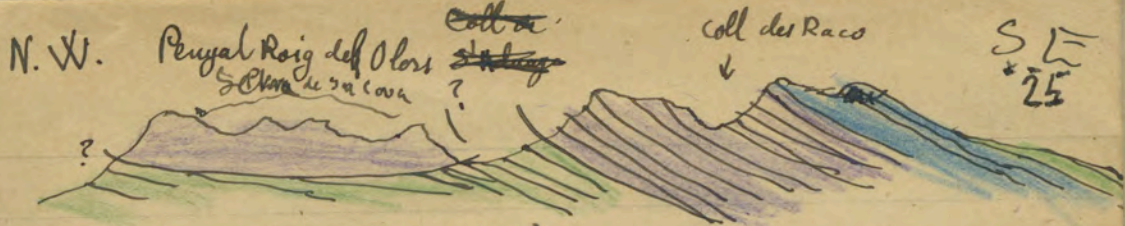
1.- Carniols Triàniques

2.- Dolomies típiques, can arenoses Triàniques.

W. N. W.

El Camí ja m'arregla per
alcançar la ladera de ses planetes
per la qual va pujant fins arribar
a n'el coll d'is Raco, alla se ven
que la muntanya de davant es

Triànica.

El camí seguim per dins vries
sempre bucant SE i ^{frente a} Aduaya
se veu que ~~te veu~~ Sa Serra de
Sa cova té un borde Triànic.

Tot el Triànic de que parlem
està miolinitzat però sols excepcio-
nalment i a llocs molt dolomitics
ja presenta ultra miolinitzat, segueix
sempre a lo llarg d'es vall.

Leperant-se cap a San
Mesquida veu se veu que
el Triànic forma es cim
de ses montanyes i es cornellans
entre la sereta de San Mesquida
i la serra gran.

Ja a n'es pla, es neoco-
mà ariba fins a n'es torrent
i pasat aquest se veu marcs, ca-
lça miocena tipu central i

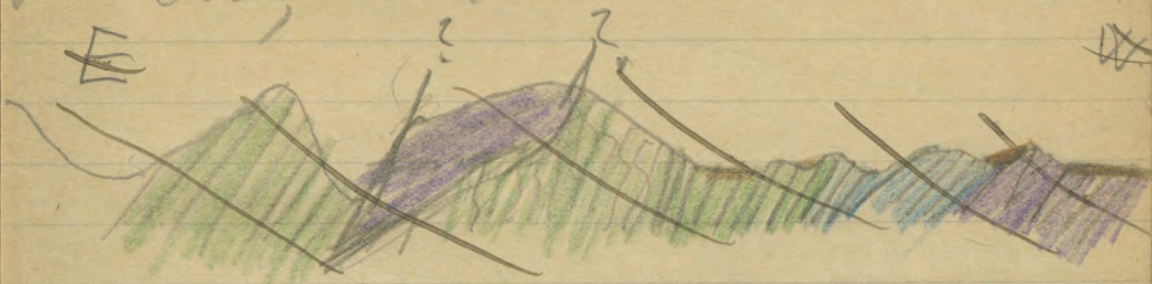
un poc de Triànic.

es marès grasa entre es
Puig de s'Àguila i ~~el cost~~,
puichos d'en Ros i Puig Onofre
d'en Patilla que son Triànics
que bucan SE, com es de
s'Àguila, format de carrioles
a sa base i calica dolomítica
a n'el cim.

es marès d'ermits Te
a trosos podirugus enaternans
de cantos triànics, jurànics i
neoromànics.

Es Triànic del Puig Yammell
arriba a la mar i s'aguia de
Cala Molto, també es Triànica.
A sa platja de Cala Guia,
es Triànic amb dolomies ja
blanques ja ratges d'es
tipus de l'altre i es cales
Font Salada i Matzoch, et
n'aguia la platja negra
Llures.

Anant bordejant la mar
 cap a n'el Puig Pelat veim
 a n'el començament de la
 península el triànic i
 llevantes ve una calica
 clarament jurànica com
 pacte i ben estratificada
 presentant vetes blanques
 i bucant 50° S.S.E. No està

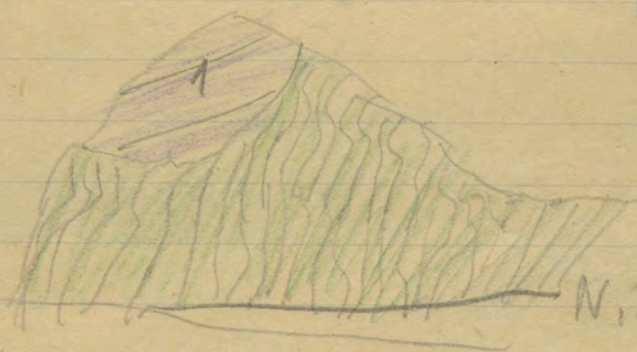

gens mitonitzat. Derivent
 el jurànic segueix un meco-
 rnia molt calic i en vetes
 blanques, i el bucant se
 va fent succeïentment S.E. i
 S.S.E per llevantes ve colar
 poc el bucant E.S.E.
 A n'el Puig Pelat, cita

92 se veu s'interessantí-
sim fenomen de que
baix s'empesa de sa
napa Triàtica el neocomià
esta vertical, se veu divi-
nament que es Triàtic
esta demunt, pues ja
dro.

SE

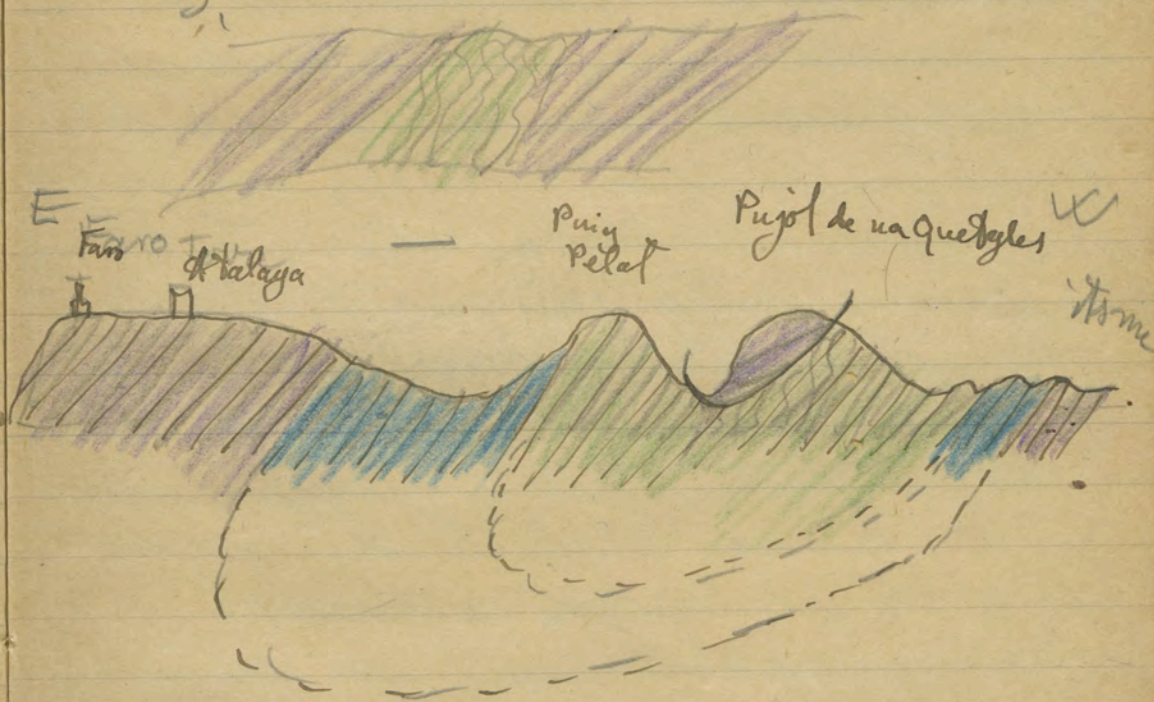
NW

1.- calica dolomítica rosada tipo
super carmense i carmoles.

Hevones heia neocomià
que baixa E. ja ~~ja~~ n' es que
segueix jurànic i mes cap
a m' el garó Triàtic del
tipo molt dolomitic i semblant.

a n' es numero 1 de que
 acabam de parlar, just
 a n' es faro se ve una
 estreta zona neocamiana
 plegada, que ja axo
 S. W.

Desde el faro una
 vista cap a la banda
 de ses coves ja axo:

Devellant d'es jaro cap
 a Cala Ratjada se ven es triès
 el juranic, una zona estreta
 neocamiana, s'altre triès que
 a devora sa casa d'en Verque
 de calicés conyaltos juran-
 ques, devellant un poc se
 ven una grava ben típica
 d'ent juranica, sa qual s'en
 ten cap a n'es poblit de
 Cala Ratjada, qu'he' esta demunt
 Pasat aquest, anant cap
 a Capdepera se para per
 mares, neocoria i juranic,
 triès, probablement de s'altre bran-
 ca de les sinclinal, de manera
 que a la part sur, duria
 l'encat juranic i triès, en lloc
 de triès tot sol.
 Es Puig Seguí es triànic que

Buca al SE i munta demunt neoco-
nua de el cemiteri de Capdepera,

Excursió de Capdepera a San Servera
Ho tot sol a peu

10 Abril 1921

Anant a ~~capde~~ m'el Castell de Capdepera
se veuen calices rutilants que
de manera alguna tenim motiu
per referir a Triàniques, encare
que eternement els recordem, ^{Bucan}
uns 70° S.E. A dins el poble ma-
teix hi ha una predera de grava
també jurànica i jus d'obacs d'in-
Arar quant se veu d'el poble
faro també.

Anant p'el camí de i' heretat
se veu qu'aguant a través mares
que dins el poble buca S.W.
mes enviant se veu qu'a
falsa se fa estreta i que sa
falda de coure negre a Triànica
presentant carriols típiques

mentres que just devore es
canu arriba. es neocomia d'es
pla.

Ja a 100 m antes de la
bifurcació se veu uns 50 m
mes cap a r'es pla, set tipò-
ques carniols tranquils, peres
que el canu. va seguint.

(Es de remarcar que aquí
a l'alta set carniols solen mar-
gar mes o menos la base d'es
Artes visible, de conseguint lo de
demunt podrie esser Retia molt
bè).

Just a la bifurcació set carniols
son ultra irisades ambos tons grocs, blaus,
vers i morats.

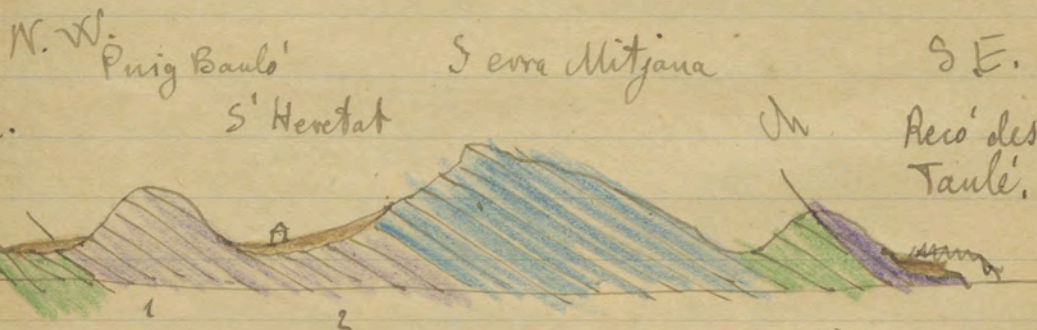
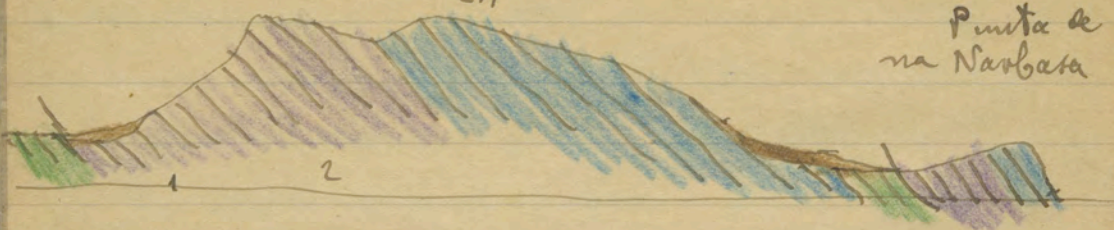
Un poc mes enavant veim
mares craterari que fanca-
zones mol compactes que atro-
fiquen antes a ruban i
que veim que no heu es, can
dampoc heu son set facetes

{ guyalades a San Garmell i a
 { Barr de San Morell.

Es mares i es Vries seguiu
 fins a les cases de s'heretat
 aont se veu el curiós fenomen
 de que una part de la sèrie
 correguda ha estat empen-
 mes en avant, així es que el
 Puig Bado, el Vriani, i a n'el coll
 cap a n'el carregador existeix un
 contacte de Vries (fota 225) i
 jurani (cota 22) el número està
 errat. Es mares s'esten en
 fre el puig Bado i la Serra
 Mitjana, fins can dalt d'el coll
 qu'el encara triani, i alla alcan-
 ta una altura un poc superior
 a n'el Puig Bado (155 m). comen-
 çant la divellada se veu tres
 que sembla bucar confusament
 i un poc avall apareix ja
 el mares, per altre part
 les cumbres juraniques de

34

breja son jurasiques clarament
estratificades i bucant S.S.E.
El mar ve fent una forsa
estreto a lo llarc d'es coll.
N.W. Puig Cova negra
Cota 234 Puig Beto'
Cota 214 S.E.
Punta de
na Navbata

els darrers pujols jurasics anter
de Trobar escarni paraleto a la
mar bucan clarament. S.S.E.

- 1.- Carniols i calices groguenques, suigeneris,
sense milonititzar a penas
- 2.- Calices dolomitiqus milonitizats

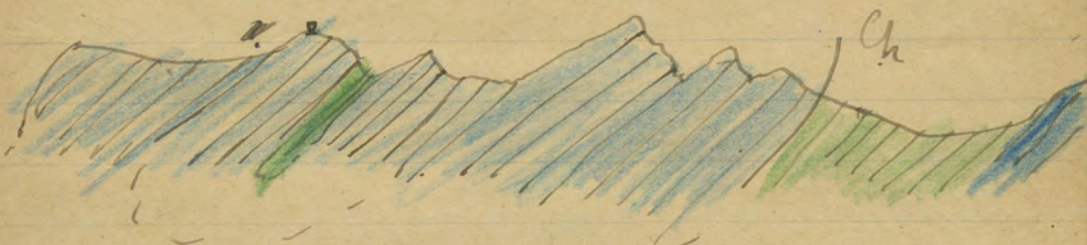
moderadament.

Anant cap a la punta
de na Barça, se veuen algunes
calices neocànians; i després apa-
reix triàsic milonitzat amb caràcters
típics; i a la punta mateixa
ja són calices juràssics amb
vetes blanques que busquen SE

S.S.E.

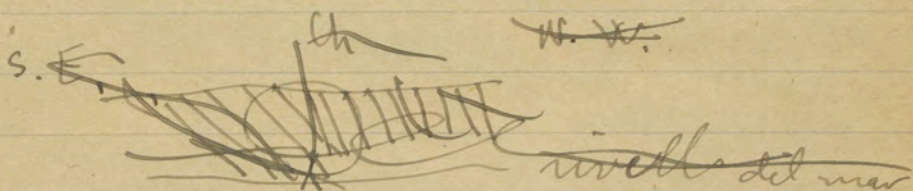
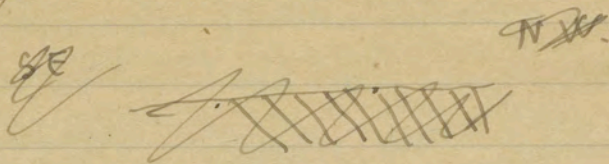
Cap Vermell

N.N. W

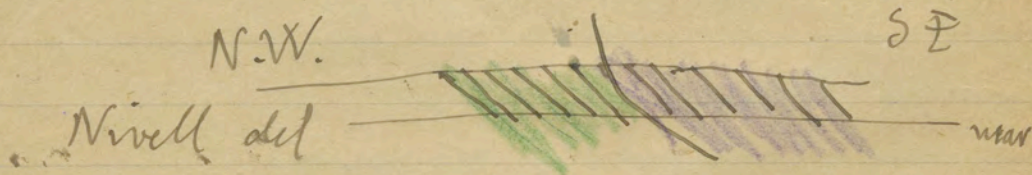

Es triàsic de què parlarem la
presenta ultra milonitzat a la
base, veient-se un clot de grava.
A la cala de la font
pot apreciar-se molt bé
que la grava triànica típica
buscant S.E. s'apoya de-

ses calices neocomians laminades
a n' es contacte i margoses mes
alluny. Fa axo.

Aquí pues se veu admi-
rablement s'empaye i com es
fries monta demunt es
neocomia.

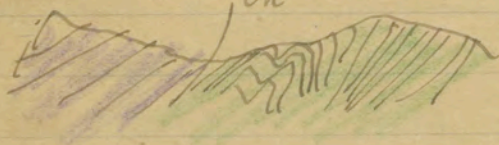

Seguint cap a n' es Rio des
Dauí s'atravessa fries i a n' es
rio mateix se veu es neocomia
buscant SE, cap al SSE plegat

per s'empesa de la massa
triànica de ~~la cap de~~ punta
d'en Morias.

Punta d'en Morias

Ch

Seguint cap a n'el Cap Vermey
se veu que sa punta d'en
Morias es triànica pero que
el resto de la costa (Puig i
Torre d'en Mascot, i de ~~St. H.~~ es
jurassic, clarament estratifi-
cat i bucant francament
a 30° SE. Ara pot fer que
ses capes inferiors de vegin a
s'altre costat. Es cap Vermey
totjunt vagament sigue Triànic.

Quant cap a Sa Torre de
Canya mal s'aprecia que es
Jurassic d'u Puig negre i l'apoya
sobre el mocanià directament.
Tot es vall entre la

mar i el vall de Canyamel
 el neocenna i encara aquest
 s'exten un poc rodentant
 la base jurànica de les avan-
 çades d'el Puig Negre. ^{Buca S.E}
 El vall de Canyamel
 està rellenat de marès i alu-
 vial que impideix veure es
 leurensos de devall.

El borde de les muntanyes
 son un ~~petit~~ de jurànic ultra-
 milonititzat, sense presentar caràcters
 de Triàsic.

Pujant cap a les coves
 se comença per veure una
 calica milonititzada intensament
 psselido Triànica exteriorment
 pero jurànica en realitat
 va buscant S.E. i a mesura que
 se va pujant, s'acenta es
 caràcter jurànic i arriba a ser
 una calica compacte tíjica.
 Just antes d'arribar a la

cova se veu neocornia un
 poc plegat, i a sobre ell
 jurani (que com una calica
 compacte. tipica bucant s'e
 forma el cap veriney. Ses
 coves pues son gubudes a
 un buit dext per un
 anticlinal, quant va avar
 a montar solu es seu
 substrate. En Tot aro no
 he trobat res que denoti
 triani. Es caracte superior
 que presenta es jurani fa
 pensar que en lloc de
 correntment pueques esser un
 sinclinal. Tambat, ~~pero~~ a
 favor d'aro es Tambe
 que es jurani no esta
gens intermitent.

Excursió de Aubarca a Arda'

En Llorens Garaiés Tot sol

7 Abril 1921

50 Jurassic fins a Ca'n Pelegri coll entre
Les Monjories i la Serra de la Cova en
quin lloc se troba el neocomià que s'estén
per la galta de Les Monjories i volta aquest
puig com verem per s'altre part amb
aquell aspecte tan estrany de 'u fora
(laminat). An es coll d'Antarica torna
a ésser jurassic (graves) fins a s'endret de
Ca'n Tíol on entram dins el neocomià
que segueix fins a n'es Staden

Excursió de Son Servero a Arta
per Canyamel

No tot sol a pen
22 Decembre 1921

Ses margues de s'Alació podien
ésser oligocenes.

Just a la sortida cap Arta
les margues estan en contacte
amb una calica i puddinga a n'es

pareixe miocena tipo San Florent
 i Puig de Sa Font, amb un buca-
 ment d'aptos 50° N.W. Sembla
 estar amb íntima relació amb
 les margues que estan plegades
 més i més quant s'acorten a les
 pudingues dites. A una d'elles
 se veu un tros de pecten
 que mostra encara la concha
 natural blanca lo que confir-
 me l'edat d'aquestes. (67 m.a.)

A partir per s'la carrate-
 ra d'Orde, a uns 100 m. de la
 línia fèrrea se veuen les mar-
 ques que per la presència de
 capes arenoses tenen més aspecte
 de miocenes que oligocenes, en-
 care que un poc plegades buca-
 dominantment E.N.E 45° . (55 m.a.)

A n'el desmunt d'el Km. 9
 les margues bucant 40° N.E.

Després de la curva i el pont, aprop
 ja d'el Km. $8\frac{1}{2}$ apareix a l'esquerra

un front de jurassic ultramilonitisat
 i que buca 50° S.E. Això es
 evident que descansa demunt les
 margues (47 m. a. $8\frac{1}{2}$ m.) a l'a
 linea de contacte hi ha 3 pous
 una font viva amb po quins epais.
 Mes envantet sa carretera
 de margues a la dreta i podria
 ja miocena a l'esquerra, el
 indubtable que a questa ocupa
 un nivell superior a les margues.

A n' es Km. 8 heia encara el
 matix dit pero a n' es 8'1 Km
 ja atravesa el jurassic ultramilo-
 nitisat.

A la separacio d'el canal
 de Port veí aquest va per una
 zona de aluvial que recobreix gran
 va jurassica, deixant casi a la
 dreta les margues miocenes que
 rodejen casi completament el
 Puig de San Corp. La capa d'alu-
 vial es cosa d'un metro deixant

veure a molts de llocs la grava
jurànica que buca 60° E. S. E.
100 m deixat el camí de port nou.
o sigui a n'el km. 1.

Es puja al de l'Atalayot
son neocomians bucant diptoromus
 50° E. N. E. En camí la ca-
rratera va per dins jurànica ul-

Are milonititzat ~~Atalayot~~ rei

Es puja a la cota (42 m. a 9 m) i es
jurànica superior no milonititzat i
bucant clarament 40° E. S. E.

Desde el puig aquest
sembla que el neocomia de l'Atalayot
si uneix amb so de el balalet i
que la Serra de San Jordi veu

presenti un anticlinal fallat
axis.

N.W.

S.E.

Jurassic

Trias

Trias

El jurassic de la cota 42, sem-
pre amb igual bucanet i s'en-
ten cap a port veí, de mar
que sembla una inversió
en que el jurassic no milo-
nitrat, està demunt el neo-
comia i a la vegada es
total està recubert per el
jurassic altre milonitrat.

Tant com s'acosten a la
mar, el jurassic pren caracte de
mes antic, lo que confirma idea
de una inversió.

Aquest juranic se va milo-
nitar i a Port-vei a sa
vora de mar es ja clava-
ment milonititzat.

Port nou sembla ser
també juranic de la mateixa
nape.

El baròmetre marca 0 m.
lo que confirma les altituds
anteriorment senyalades.

A port-vei bucal vagament
al E però la milonitització
no es molt grossa.

Seguint la costa cap
al NE se va trobant la
caliza milonititzada cada veg-
la, amb aspecte de mesdu-
gine, i a la careta de cara-
boners es ja francament triasica
buzant mes enant (cap a n'escap
Pinar) uns 60° S.S.W. mes enant en-
care uns 50° SE. La milonitització
en tot això es petita.

Pujant desde la caseta del
 canaleros cap a un coll
 de San Jordi se va per
 una espècia de terrassa de
 una altura de uns 30 m fins
~~que~~ atrovant sempre la
 caliza i rigida regularment
 milonitzada amb buccines
 S. E.

Seguint pujant continua
 lo mateix amb caracte sem-
 pre transig i ja a (85 m. a) se
 veu que buca 40° E.N.E. pre-
 sentant capes de dolomia
 granuda. A mida que se
 puja (pujant per la ladera
 esquerra d'el vall) es troba
 va prenguent caracte mes
 moder i milonitzant
 mes. Ja casi dalt el coll
 i entre les dues laderes es troba
 bastant milonitzat buca 30° E.N.E.,
 Mes amunt i ja dalt el coll

apareix un plec i buca, S.E., apa-
 resquent d'amb argiles de
 tons verds ^{verdaders} i típicament trianques,
 bucant dominantment S.E. però
 també E.N.E., s'altura d'el
 coll es (157 m. a. - 11 m.)

La muntanya de la dreta
 (cota 267) es clarament trianica
 bucant al S. E.

Anant una mica per la
 muntanya de l'esquerra, cota
 315 torna bucar E.N.E. i està
 molt més intusat, contrastant
 amb so de la cota 267, lo
 que fa pensar que la cota
 267 form part de les sèries
 corregides i la 315 monti sobre
 ella procedent del N.E. El què
 idea es molt dubtosa, se
 pot suposar possible per veure

Desde el camí que
 desvalla cap a Canyamel se
 pot veure divinement que la cota

148

315 buca franquement i tot
el conjunt cap el N.N.E. lo
que fa que la vertent de
la ~~torre~~ segueix l'orientació
de son servera triant
en gran part.

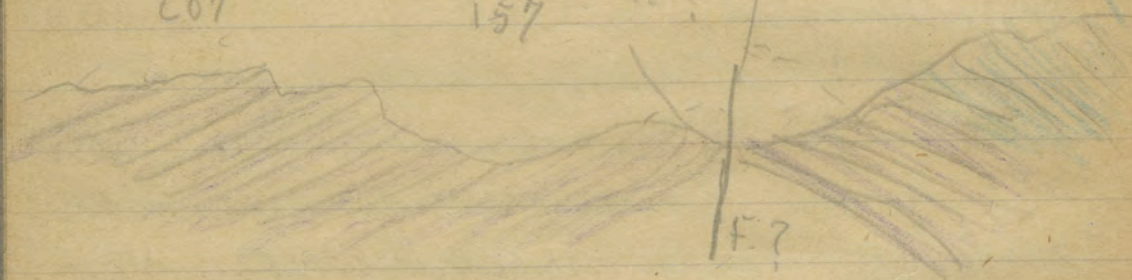
Cota
267

coll
157

ch?

?

Cota
315

A demés de s'interessar
qu'hem dit, hem de pensar
si pot també ser un anti-
clinal doblegut i fallat a
favor de la primera etapa
de la metamorfosisme interna de
la base.

A (43 m. a. 12) el camí entre
dins Muschelkalk típic (va per es

doncs d'el vallet) i representa la base
d'el trias. de la cota 315, pueto
que buca clarament N.E. No
h'esta apones miolomitizat pero
mes cap a la cota 267 n'gu
heis esta francament.

La dms Canamel es
trias. buca 30° N.N.E i cota
Molt miolomitizat a Cosins.
Prenguent es camí de la
mar a Arta per canamel, se
ven a la dreta un montical
d'apariencia neocomiane pero
que vintat resulla esser un
conglomerat cuaternari, pliocen
o inclús miocen de ciment
molt melto i cantos rodats
de tots terrenos, especialment de
miocen tipo Nord.

Per mateix camí seguiu
el trias que a la base d'el puig
deli Aon buca clarament
 45° N. Estenguent molt cap a

n'es centre d'es vall elles
envant es bucant es N.N.E.
ben clar.

Just passada la Torre de
Canyanell se veu un claps
neocomia cuyes relacions no he
pogut fixar, però segons es
capu d'orna' desapareixen es
Arabic i mes envant (1 Km) es
jurassic gris compacte que
forma la colina de l'esquerra
bucant clavisimament 45°
S. S. E. i presentant grans
banes que no estan gens
milonitisats. Aquesta colina
te (125 m. a - 2 cap.) lo que
dona una altura de 35 de-
munt es pla de 90.

Clarament demunt aquest
jurassic descansa es trias
fortament milonitizat que
forma la prolongacio de
la serra de San Jordi, esent

sembla que aquest clap sigui
prolongació desde sa serra de
San Sastre.

A l'alt envant es camí
forma un arc per dins es
tries entre molt muntat, però
passat San Figuera a ma dreta
es juranic compacte, si be per
sa part esquerra segueix el
tries molt muntat. Des juranic
compacte buca 35° N.E. i
pres l'atravessa el camí
ancant per ell amb so
muntat bucant, que segueix
encara a n'ei pont, de munt
es torrent, apareixent immedia-
tament es reconeix amb *Hoplites*
i *Holcostephanus* que no he pogut recollir
però no he vist cap senya de
Dennoceras difícil. (110 m. a. 3 cap.)

Bruscament, reapareix es
tries d'el clap d'el cementer que
s'unix amb so d'el Pujols.

No podem estudiar s' yacimiento
 de guix perquè el clot està
 tot ple d'aigu, però veim
 que aquest és analòg a n'és
 de la cordillera principal
 i va acompanyat de carinyols
 però sense marques. També
 hi ha una caliza negra amb
 vetes blanques analoga a la
 de s' estació d'Arta i una de
 l'ornia gris molt granula.

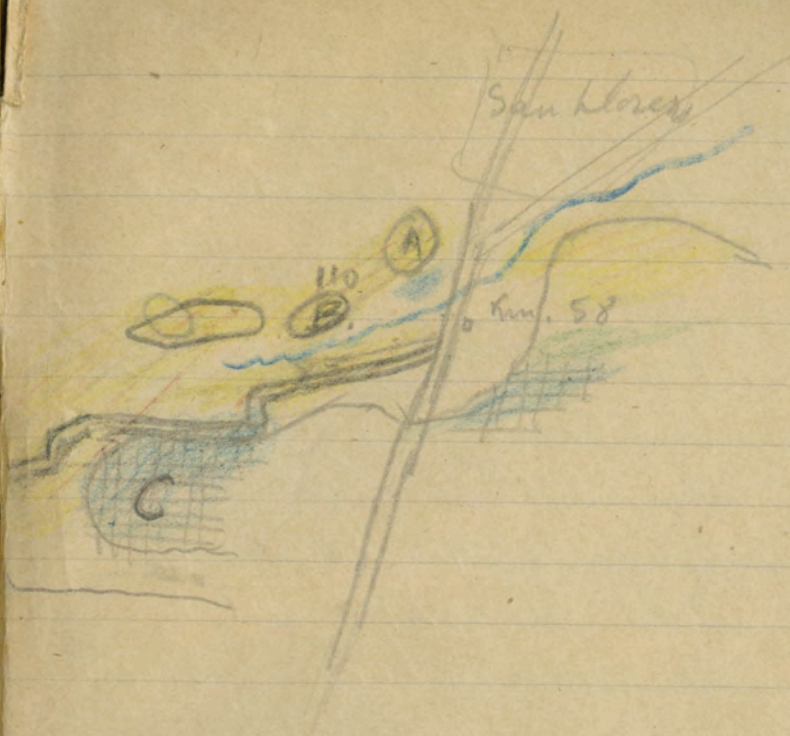
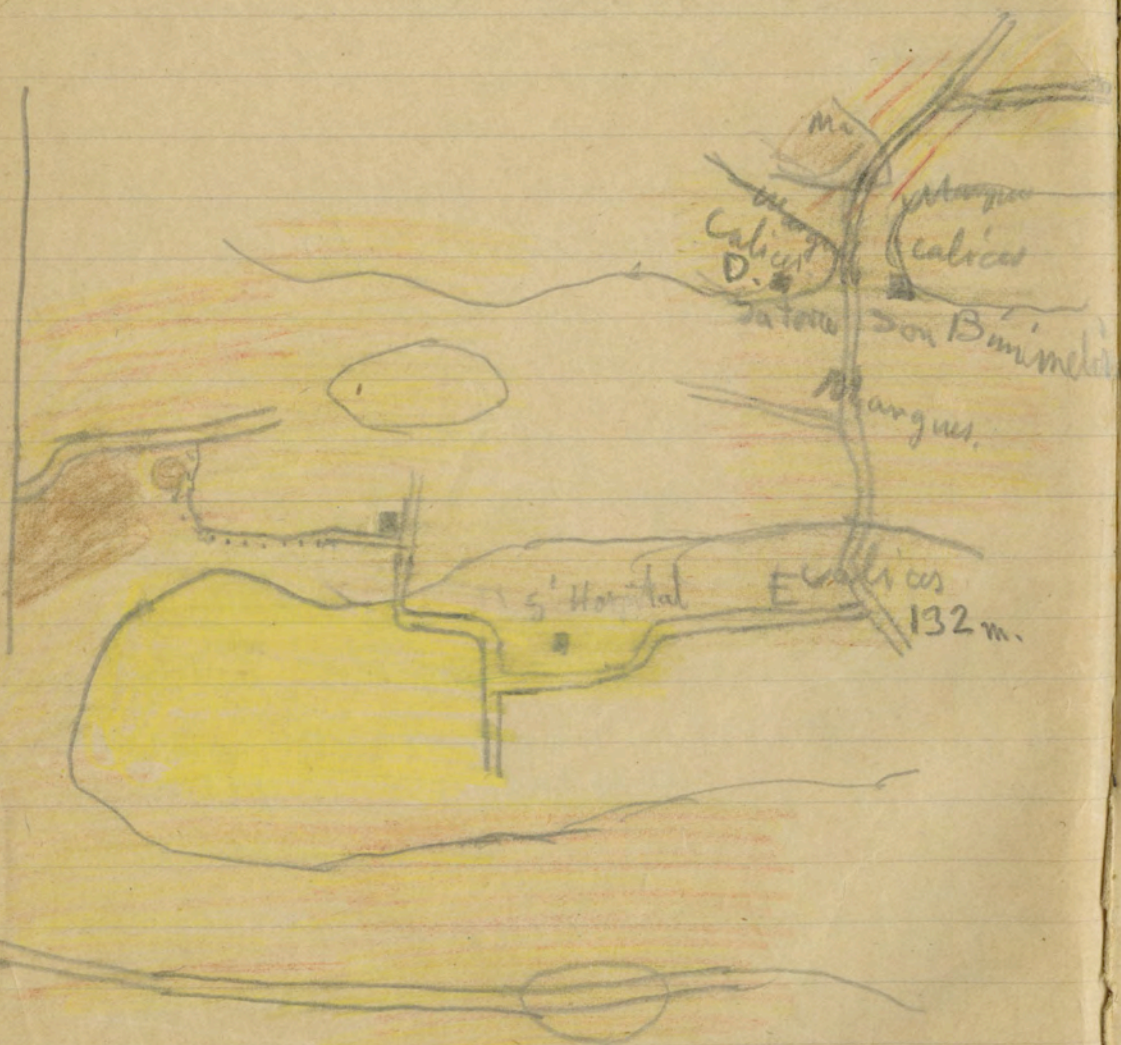
La caliza frágil buca
 45° S. S. W. però 100m pasat,
 la via seguint el camí d'Arta
 buca 80° N.

Temem que pensar si
 la caliza de s' estació
 de Arta podria ser en
 realitat trascia.

Excursió de San Hous a
 Manacor per San Sureda
 Ho tot tot a pen.

23 Decembre 1921

San Llorenç. (Plaça de l'Església
 (80 m.a.), seguint p'el camí
 de front a l'Est Km 58
 de la carretera se va sempre
 per margues miocenes, cosa
 de 1 km apareix interessant
 els coloms de la dreta es
 fendo d'aquest valloí este
 (85 m.a.); es troba **B**, et també
 miocen, a la base present
 un dot d'argila roja d'e-
 dad indeterminada sense
 irisaient ni fons però
 amb troçets de dolomia
 típica Tricénica si probable-
 mente un depòsit miocen
 d'arrastres procedents d'els
 Grés, el Turó de 110 m.a.
 A l'altre banda d'els
 valloí es troba altre argila
 nitrat, però ne sa ven encament
 ni de naxo, ni a n'el miocen.

Mes en avant semble l'encar
vaguissimament al S. S. E.

Passat es turo C es camí
forna anar per margues mio-
cenes trobant una sèrie d'uns
materials exteriors. Son
aquestes margues, que
heia que pensar si porien
esser lacustres, si bé en
contra d'axò darrer heia
la falta de la calica lacus-
tre de Sinen i l'existència de
calices i puèdiques tipo citaco
i Randa.

Mes en avant heia marcs
cuaternari horizontal recubrint
les margues.

Es pujol D, (cota 147 m.a.)
mostra a la base margues
blanques sense estratificar
apesar d'haver un clot que
fa alita es vermell, aquestes
margues sostenen una calica

compacte analoga absolutament
a la lacustre superior de Gineu
així però a tribruir a aquestes
a s' 'Stampia' lacustre, així
està comprovat per la presència
de planorbis petits a sa Torre, de-
dunt el Turonet encara clarissima-
ment 10° W. Es coll entre
els dos turonets de 120 m. a.

Demora es coll seguint un
pla d'altura sensiblement igual
ja es coll i tot oligocen.

A dalt la colina E
se veuen ses calices oligocenes
típiques, amb planorbis i restan-
sensiblement horitzontals gegeri-
simament plegades i inclinant-
se 1° i 2 en conjunt cap al S.S.W.

Bedalt ja un pla de calices
oligocenes, tenyent una altura de
(132 m. a 10 m) però ja aprop de
la casa de S' Hospital (138 m. a. 10³/₂)
apareix un marès gros tipo

58

Vindobona pero sense fossils
i que sembla buscar 5 m
20', mes envant no ja pot pre-
cisar, així ja es duptos les
bucaament en cavi de confin-
me i lo de miouen per un
tros de clypcarter trobat.

Mes envant foren apareix-
se les calices lacustres pero
bucaant 20' E.N.E. es dir que
fan un sinclinal.

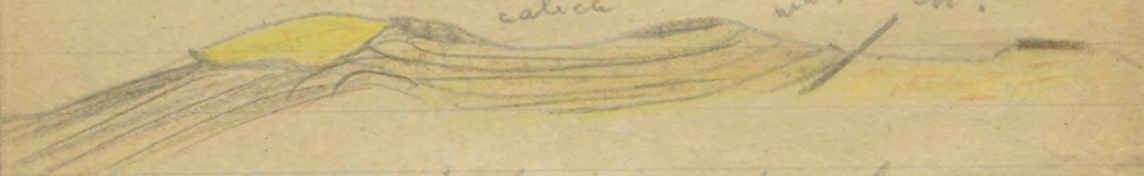
cota
138 m

cota
147 m

calica

marguer

ch?

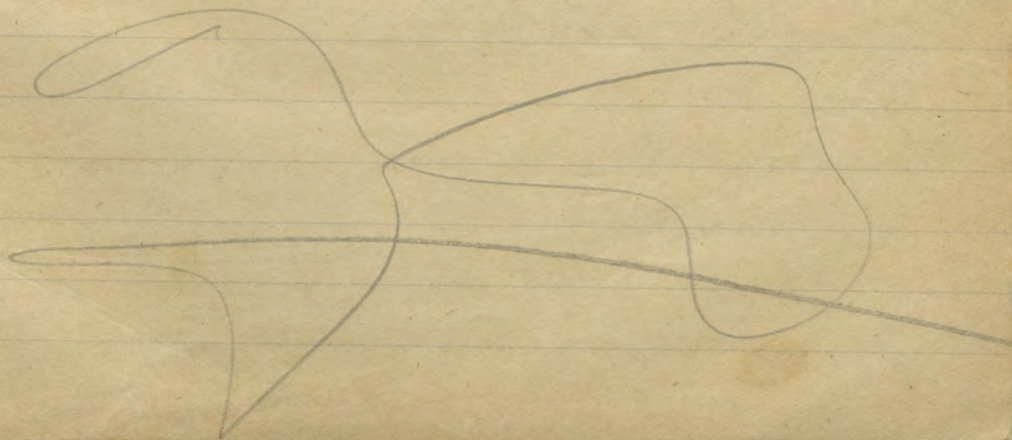

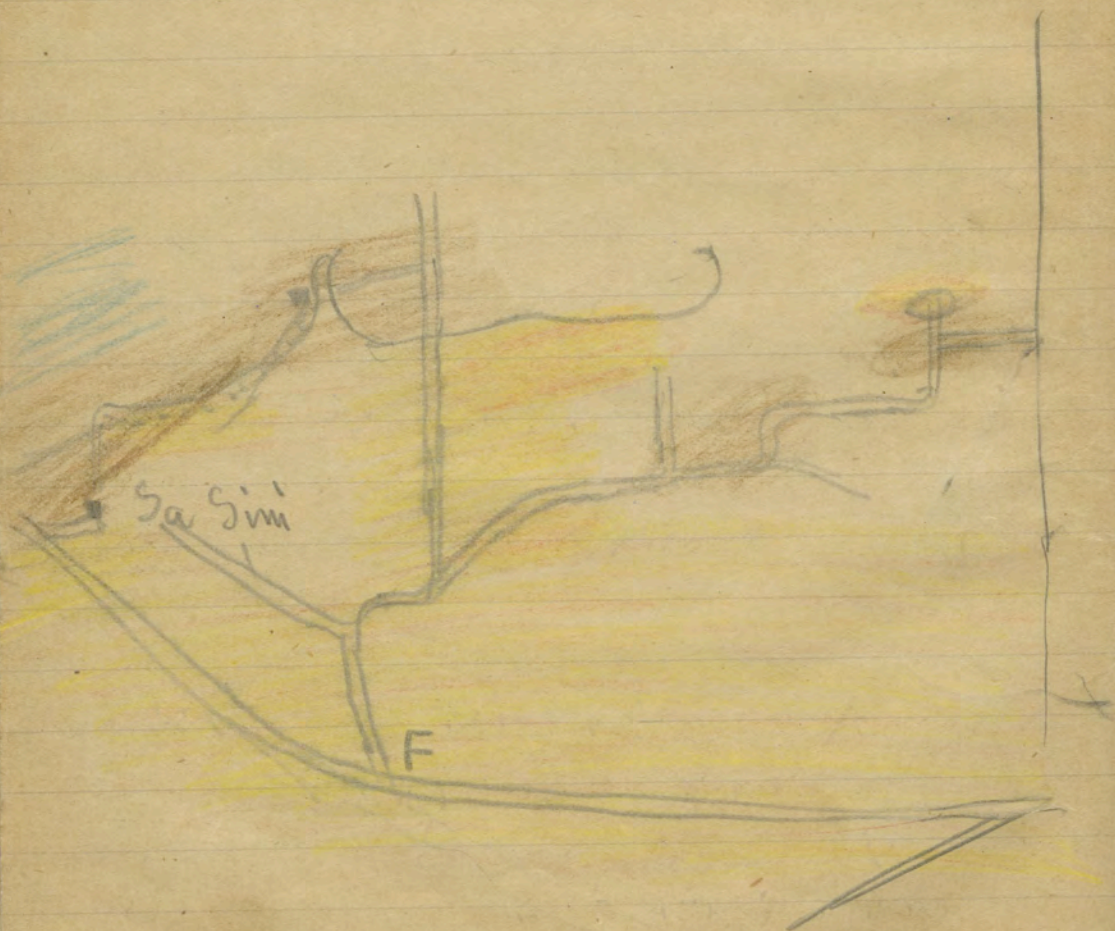
En Vol aquest lacustre
no em trobat gens de sa
calica que deien typi Randa
A sa colmita, recuberte
de mares mater nari aquest
buca 35° S.E. Un poc mes
avall ja 10° S.W. en reali-

lad es una estratificació
entrecapçada que fa
assemblar probablement l'estructura

Don pensarí si es marès
miocen citat abans den el
llocament d'ipòtes que presenta
a la mateixa capa.

Devellant a n'és pla (110 m. a
l'ap) se ven qu'aquest fins
a la base mateixa del Puig
son Sureda es Oligocen recubert
irregularment per marès cuaternari.

Prenguent el camí paral·lel a l'asfí se va fins a (145 m.a.) per s'oligocen però aquí comença un reculliment cuaternari amb canters rodats juràsics.

Per la Gini seguirem la càlida oligocena típica amb planorbis grossos, la que se veu seguint el camí de Manacor i exteriorment sembla un camp miocen però a la factura se veu bé qu'el claustra. Aso s'exten bastant a la dreta d'el camí.

A s'umig en s'altre camí (localidad F) encara

heia ben clarament visibles les marques oligocenes.

Molt més cap a Manacor i frente a ^{els cases de} ssa Conia, se venen

calices lacustres típiques
 bucant uns 5 a 10° S.E. si be
 estan jensivament plegades
 i tenen capes d'argila entre i
 entre.

Lap a Manacor da
 seguint lo marçip present
 una calica oscura, fétida amb
 petits planorbis.

A disminuir sa calma
 G. (cota 120 m. a 3½ cap) se segueix
 veient es lacustre fent un
 senyer sinclinal que en con-
 junt s'inclina al S.W. Aques-
 tes capes segueixen a lo
 llarg d'el camí amb un
 bucanent constant al W.
 uns 30°.

Axo dura fins a un
 mitx km al N. de les pri-
 meres cases de Manacor, aont
 apareix es miocen Binda-
 bona amb un Eriozoo fósil.

La Manacor se lina esta a
(100 m. a. - 4 cap.) i va a n'el km
1 per miocan tipic.

Lloc qu'és necessari tornar veure

Línea de San Llorenç a Son Carrió, inter-
essant sobre si es oligocen o miocen y
clases d'aquest.

Carretera de Manacor a San Llorenç. (vicinal)
Oronnia? Miocan? Jurasic? de desora sa punta, ex-
cursió d'un dia desde Son Servera, reconeix-
quent de pas ~~de~~ acabament de sa serra
de sa font.

- ✕ Excursió d'Arta a Aubarca 7-4-21
 ✕ " d'Aubarca a Arta 8-4-21
 ✕ " d'Arta a Capdepera p'el Reco i faro - 9-4-21
 ✕ " de Capdepera a Son Servera 10-4-21
 " d'Aubarca a Arta (C'an Fiol) (barcès) 7-4-21
 ✕ " de Son Servera a Arta per Canyamel 22-12-21
 ✕ " de San Horens a Manacor per Son Sureda 23-12-21

Locs que començen a tornar veure.

